

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Царево, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Петранка Ян. Бъкларова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Гражданско дело №
20222180100252 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от К. С. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: **, и със съдебен адрес: **- чрез пълномощника адв. П. В.- БАК, против: П.б., с ЕИК по Булстат: **, с адрес: **, представлявана от В. И. Д. - **, с която се иска от съда, да постанови решение, с което да признае уволнението на ищеца за незаконно и да отмени Заповед № ** г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с която трудовото правоотношение с К. С. Б. е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ, като незаконосъобразна. Да възстанови К. С. Б., на заеманата преди уволнението длъжност „**“ на ** при Министерство на земеделието, храните и горите. Да осъди **, при Министерство на земеделието, храните и горите, да заплати на К. С. Б., сумата от 16596,36 /шестнадесет хиляди петстотин деветдесет и шест лева и 36 ст./, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ, за оставането ѝ без работа поради незаконното уволнение, за периода от шест месеца, считано от датата на уволнението- ** г. ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба-28.09.2021 год. до окончателното ѝ изплащане. Да осъди ответника, да заплати на ищцата направените от нея разноски по водене на делото.

С исковата молба са представени писмени доказателства. Направено е искане за допускане и на експертиза.

Съдът е приел исковата молба и е постановил да се изпрати препис от исковата молба и доказателствата на ответника.

Ответника е получил съобщението и не е депозирал писмен отговор в срок.

С исковата молба се твърди, че ищцата е изпълнявала длъжността „**“ на ** при Министерство на земеделието, храните и горите, по безсрочно трудово правоотношение по силата на сключен трудов договор, като трудовото ѝ правоотношение е било прекратено със Заповед на министъра на земеделието, храните и горите, връчена на ищцата на ** г. Според исковата молба, извършеното уволнение е незаконно и е извършено при превратно упражняване на власт и в нарушение на изискването на чл. 8, ал. 1 от КТ-извършена е злоупотреба с правото на уволнение от страна на работодателя, чрез въвеждане на образователни изисквания за заемане на длъжността на ищцата, на които тя да не отговаря. Сочи се, че на 13.07.2021 г. е била утвърдена длъжностна характеристика за длъжността „**“ на ** при МЗХГ, в която характеристика са били въведени като изисквания за заемане на длъжността: образование- висше, образователна степен- магистър, професионална област- право, мениджмънт, туризъм. Според исковата молба, квалификацията и образованието на ищцата в пълна степен отговарят на трудовите функции, разписани в Правилника за дейността на **, които **ят на базата следва да изпълнява и не е била налице реална необходимост, от въвеждането на по-висока образователно-квалификационна степен „магистър“ и то само в „професионални области - право, мениджмънт, туризъм“. Според исковата молба, тези въведени изисквания, не са реално необходими за изпълнение на трудовите функции, а са въведени с цел тя да бъде уволнена на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ и на нейната длъжност да бъде назначено друго, конкретно лице, което формално да отговаря на изискванията. Според ищеца, аргумент в тази насока е, че трудовия договор с новия ** на ** е бил сключен на ** г. един ден преди уволнението на ищцата на ** г. Според ищеца, в резултат на незаконното уволнение, ищцата е останала без работа и е лишена от дохода си по трудовото правоотношение, с което са ѝ причинени и имуществени вреди в размер на получаваното от нея преди уволнението брутно трудово възнаграждение от 2766,06 лв. месечно.

В съдебно заседание, ищеца се представлява чрез упълномощен

представител- адвокат. Пледира за уважаване на иска.

В съдебно заседание, ответника се представлява от упълномощен представител. Пледира за отхвърляне на иска.

След цялостна, поотделна и съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът намери за установено от фактическа страна следното:

Видно е от представения по делото трудов договор № ** г., че ищцата е била във валидно, трудово правоотношение с ответника, като е постъпила на работа на 01.09.2020 г. на длъжността „**“ на **, съгласно сключения договор, с клауза за 6-месечен изпитателен срок. Не се спори, че към момента на сключването на трудовия договор, ищцата е представила изискуемите документи за започване на работа, сред които е била и диплома за завършено от нея висше образование, степен бакалавър, специалност „счетоводство и контрол“.

Установява се от приложената Заповед № ** г. на Министъра на земеделието, храните и горите, връчена на ** г., че трудовото правоотношение на ищцата с ответника е било прекратено. Видно от заповедта, като основание за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, е посочен чл. 328, ал. 1, т. 6 от Кодекса на труда. В заповедта са изложени мотиви, че „служителят не притежава необходимото образование- висше, образователна степен- магистър, професионална област- право, мениджмънт, туризъм“.

По делото е приложена и длъжностна характеристика за длъжността „**“ на ** при МЗХГ, която е била връчена на ищцата на 14.07.2021 г. Видно от приложената длъжностна характеристика, същата е утвърдена на 13.07.2021 г. и с нея са въведени нови изисквания, за необходимото образование за заеманата от ищцата длъжност- висше образование, образователна степен- магистър, професионална област- право, мениджмънт, туризъм.

Видно от приложеното Уверение № ** г., изд. от СА „Д.А. Ценов“ – Свищов, че ищцата е приета и се обучава по магистърска програма „Икономика и мениджмънт на туризма“ в Стопанската академия „Д.А. Ценов“ - гр. Свищов.

Съгласно приложения по делото Трудов договор от ** г. сключен с В. Д., назначена на заеманата от ищцата длъжност, същия е сключен на ** г., т.е.

един ден, преди на ищцата да бъде връчена заповед за уволнение. Представена е и длъжностна характеристика към Трудов договор от ** г., утвърдена на 02.08.2021 г., в която характеристика, като изисквания за заемане на длъжността са посочени- образование - висше, магистър, професионална област: „туризъм, право, икономика“.

При така установената фактическа обстановка и след като съобрази разпоредбите на закона, съда достигна до следните правни изводи:

Според изложеното в исковата молба, съда приема, че са предявени в условията на главност и акцесорност искове с правно основание в чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ, чл. 225, ал. 1 от КТ и чл. 86 от ЗЗД.

По допустимостта на исковете:

Исковете са предявени от правно легитимирано лице, имащо интерес от тяхното предявяване, срещу надлежен ответник, в законоустановения срок, поради което и се явяват процесуално допустими.

По основателността на исковете:

Исковете са основателни по следните съображения:

Няма спор, че ищцата е постъпила на работа на 01.09.2020г. на длъжността „**“ на **, по силата на трудов договор № ** г., като при сключването на трудовия договор е била представена диплома за притежаваното от ищцата висше образование, степен- бакалавър, специалност „Счетоводство и контрол“. В последствие, на ** г. на ищцата е била връчена Заповед № **/** г. на Министъра на земеделието, храните и горите за прекратяване на трудовото й правоотношение. Соченото в заповедта основание е чл. 328, ал. 1, т. 6 от Кодекса на труда. Уволнението е извършено с мотив, че „служителят не притежава необходимото образование и образователна степен“.

Според настоящия състав, уволнението на ищцата е било извършено незаконно.

Безспорно, на 13.07.2021 г. е била утвърдена нова длъжностна характеристика за длъжността „**“ на ** при МЗХГ, в която са били въведени нови изисквания за заемане на длъжността, а именно: образование - висше, образователна степен - магистър, професионална област - право, мениджмънт, туризъм, които изисквания са цитирани и в мотивите на

уволнителната заповед.

Тук следва да се посочи, че константната съдебна практика приема, че въпросът какво образование и квалификация са необходими за съответната длъжност, решава единствено работодателя, който е в правото си - с оглед на изпълняваните от съответната длъжност функции - да прецени какво образование и квалификация са необходими за тяхното изпълнение и да ги постави като условие за заемане на длъжността, респ. да ги промени, ако това е станало необходимо. Принципно, тази преценка на работодателя е въпрос на целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Съдебен контрол върху преценката на работодателя, за изменение на изискванията за образование и квалификация за заемане на длъжността обаче, е допустим в случаите на оспорване на уволнението, при надлежно въведени от работника твърдения за злоупотреба с право и/или дискриминация от страна на работодателя /Решение № 321/31.10.2011 г. по гр. д. № 13/2011 г. по описа на ВКС, Решение № 192/14.06.2013 г. по гр. д. № 680/2012 г. на ВКС, Решение № 345/06.03.2014 г. по гр. д. № 3868/2013 г. на ВКС, Решение № 55/16.04.2015 г. по гр. д. № 3086/2014 г. на ВКС, Решение № 183/08.06.2015 г. по гр. д. № 7381/2014 г. на ВКС, Решение № 216/23.06.2015 г. по гр. д. № 633/2014 г. на ВКС, Решение № 60276/06.01.2022 г. по гр. д. № 4103/2020 г. на ВКС/, като в цитираните решения е заложено, че презумпцията за добросъвестност, заложена в чл. 8, ал. 2 от КТ, се предполага до установяване на противното. В разглеждания случай, ищцата е въвела в твърдения за злоупотреба с право и недобросъвестност у работодателя. Според съда, твърденията на ищцата са основателни. Така според съда, квалификацията и образованието на ищцата, отговарят изцяло на трудовите функции, разписани в Правилника за дейността на **. От събраните по делото доказателства се установи, че ищцата притежава висше образование, степен-бакалавър, специалност „Счетоводство и контрол“, има и допълнителна квалификация по професията „** на заведения за обществено хранене /ЗОХ/, а отделно от това, същата е приета и се обучава по магистърска програма „Икономика и мениджмънт на туризма“ в Стопанската академия „Д.А. Ценов“ - гр. Свищов, т.е. притежава образование и квалификация, които са необходими за съответната длъжност. По делото не се установи и не бяха ангажирани никакви достоверни доказателства, че е било необходимо, да бъде въвеждана посочената в заповедта образователно-квалификационна степен „магистър“ и то само в

„професионални области - право, мениджмънт, туризъм“. Според съда, тези изисквания не са въведени с оглед нуждите на работата и нямат връзка с характера на трудовите функции, изпълнявани от **я. Отделно от това, посочените от работодателя професионални области - „право, мениджмънт, туризъм“, реално не съществуват като такива, съгласно Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления, утвърден с ПМС № 125/ 24.06.2002 г. /обн. ДВ, бр. 64 от 2 юли 2002 г./, според който „право“ и „туризъм“ не са области, а „професионални направления“ на висшето образование, а „мениджмънт“ изобщо не фигурира в Класификатора, нито като „област на висше образование“, нито като „професионално направление“. При това положение става ясно, че от работодателя са били въведени изисквания, които реално не са необходими с оглед правилното и пълноценно изпълнение на трудовите функции на длъжността „**“, а новите изисквания, безспорно са били въведени, с цел ищцата да не отговаря на тях, което да е и предпоставка за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ. В подкрепа на горното е факта, че трудовия договор със следващия назначен ** на ** е бил сключен на ** г., т.е. предварително- един ден преди ищцата да бъде уволнена на ** г. Изложеното се подкрепя и от представената длъжностна характеристика на новоназначения **, утвърдена на 02.08.2021 г., в която характеристика, като изисквания за заемане на длъжността са посочени- образование - висше, магистър, професионална област „туризъм, право, икономика“, т.е. изисквания които се различават съществено, от изискванията заложи в връчената на ищцата характеристика, които са били „право, мениджмънт, туризъм“. Отделно от всичко това и в подкрепа на извода на съда, че уволнението на ищцата е незаконно на въведеното в атакуваната заповед основание е и факта, че новоназначения на ** г. **, също не е отговарял на изискванията за образование в професионална област „право, мениджмънт, туризъм“, заложи в утвърдената на 13.07.2021г. длъжностна характеристиката за длъжността, тъй като видно от приложените по делото дипломи, тя има висше образование бакалавър по „публична администрация“ и магистър по „икономика“. Извода на съда, че изискванията за образователна степен магистър в професионална област: „право, мениджмънт, туризъм“, са били заложи без реална необходимост, е и обстоятелството, че назначения след Д. ** Н.С. също не е отговарял на тези изисквания. Видно от данните в трудовия му договор и дипломата, Сали,

също не е имал магистърска степен на висше образование, нито професионална област „право, мениджмънт, туризъм“. Същия е с образование: „бакалавър по минерални технологии“. В неговата длъжностна характеристика от 26.01.2022 г. е посочено, че за длъжността се изисква образователна степен „професионален бакалавър“ в област „туризъм, хотелиерство и ресторантьорство, технически науки“. В последствие, на 12.05.2022 г. на новоназначения ** на ** В. В., е утвърдена и връчена друга длъжностна характеристика, в която изискванията за длъжността са: бакалавър в област „социални, стопански и правни науки“.

От всичко изложено по- горе става ясно, че реално за заемането на длъжността ** на ** изобщо не са били необходими поставените към ищцата изисквания: „образователно-квалификационна степен „магистър“, в „професионални области - право, мениджмънт, туризъм“, а длъжността може да се изпълнява /и към момента се изпълнява/ при изисквания: „бакалавър в област „социални, стопански и правни науки“, на които ищцата изцяло отговаря, тъй като има образование висше, бакалавър в проф. направление „икономика“, специалност „Счетоводство и контрол“.

С оглед горното, съда приема за категорично и безспорно установено, че с въвеждането поставянето на изисквания към ищцата, за образователна степен и професионална област на висше образование магистър по „право, мениджмънт, туризъм“, каквито тя е нямала, се е целяло единствено нейното уволнение, което според настоящия състав, представлява злоупотреба с право и е в противоречие с принципа за добросъвестност, установен с разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от КТ. Ето защо, за съда се налага извода, че безспорно уволнението на ищцата от заеманата от нея длъжност се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

По изложените мотиви съда намери, че предявения иск с правно основание в чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ- за признаване на уволнението на ищцата за незаконно е основателен и доказан, и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

С оглед уважаването на главния иск, следва да бъде уважена и акцесорната претенция, по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ- да бъде възстановена ищцата на заеманата от нея длъжност преди уволнението.

Предвид уважаването на първите два иска и с оглед обстоятелството,

че ищцата е била без работа в периода след прекратяването на трудовото правоотношение, следва да бъде уважена и претенцията с правно основание в чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ в размера предвиден в чл. 225, ал. 1 от КТ, който в случая е за срок от 6 месеца, считано от датата на уволнението- ** г. или общо в размер на 16596,36 лева.

Обезщетението се дължи заедно с обезщетение за забава, в размер на законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 28.09.2021 год. до окончателното изплащане на задължението.

С оглед уважаването на ищцовата претенция и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, предвид направеното от ищеца искане, ответника следва да заплати на ищеца и направените разноски, които за настоящата инстанция са в размер на 1000,00 лева.

На основание чл. 359 от КТ, производството по трудови спорове е безплатно за работниците и служителите, но при уважаване на предявените от тях искове, държавната такса и разноските по производството се заплащат от работодателя. В тази връзка, ответника следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС- Царево сумата от общо 813,85 лева, от които 150,00 лева ДТ по двата обективно съединени иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ и 663,85 лева ДТ по иска с правно основание в чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението на К. С. Б., ЕГН *****, извършено със Заповед № ** г. на Министъра на земеделието, храните и горите.

ВЪЗСТАНОВЯВА К. С. Б., ЕГН *****, на заеманата от нея преди уволнението длъжност „**“ на ** при Министерство на земеделието, храните и горите.

ОСЪЖДА ** при Министерство на земеделието, храните и горите, да заплати на К. С. Б., ЕГН *****, сумата от 16596,36 лева, представляваща дължимо обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. [чл. 225](#),

[ал. 1 от КТ](#), считано от датата на предявяване на иска- 28.09.2021 год.

ОСЪЖДА ** при Министерство на земеделието, храните и горите, да заплати на К. С. Б., ЕГН *****, сумата от 1000,00 лева, представляваща направените разноси по делото.

ОСЪЖДА ** при Министерство на земеделието, храните и горите, да заплати по сметка на ЦРС сумата от 813,85 лева, представляваща държавна такса за производството.

Решението подлежи на въззивно обжалване, считано от днес, пред Окръжен съд- Бургас.

Съдия при Районен съд – Царево: _____